

14. december

JOHANNES AF KORSET, PRÆST, KIRKELÆRER OG VOR FADER

Højtid

Johannes af Korset var 25 år, da han mødte Teresa af Jesus for første gang. På det tidspunkt havde han planer om at forlade Karmeliterordenen for at kunne leve et mere strengt kontemplativt liv som karteuser. Det lykkedes Teresa at overtale ham til i stedet at deltage i den første grundlæggelse af et reformeret karmeliterkloster for brødre. Hans tidligere medbrødre anså ham for at være oprørske og de lod ham endda fængsle i flere måneder. Under tilfangetagelsen skrev han nogle af sine digte. Hans poesi er af høj litterær kvalitet (Johannes er udnævnt til digternes værnehelgen i Spanien) og har frem for alt et dybtgående indhold om den mystiske forening mellem menneskesjælen og Gud. I sine kommentarer til digtene giver han klarsynet undervisning om både menneskets aktive indsats for at forberede foreningen med Gud og hvorledes det passivt bliver genstand for Guds virke i det. Op igennem tiderne forbliver han en vejviser for dem, som søger det dybe, mystiske liv.

Første vesper

Hymne

En e-vig Konges våben fik du bære, fader

Jo-han-nes, og vor Or-den lære hel - lig - heds

veje, modtag til din æ-re jub-len-de sange.

Underfuldt blev du reddet ud af fare
 udi din spæde alder af Maria,
 indviet hende ville du alt være,
 Moderhånd værner.

Du var Teresas første søn i Ordnen,
 du fik for nye broderskaber omsorg
 og til Guds Moder den gamle tempelgård
 skønt du fornyer.

For at øge din ordens glans og ære
 følger du Kristus, vil ved korset dvæle,
 lydigt dig under Fad'rens vilje bøje.
 Så frelstes verden.

Faderen, Ånden gav dig helligheden,
 og Lammet viser til dig hem'ligheden
 i Livets Bog. Lov ske Treenigheden
 evigt i himlen. Amen.

Ant. 1 Han oplod * sin mund i bøn, og Herren opfyldte ham
 med forstands Ånd.

Salme 113

Pris, I Herrens tjenere, *
 Herrens navn være priset!
 Herrens navn være lovet *
 fra nu og til evige tider;

fra sol i opgang til sol i bjerge *
 være Herrens navn lovet og priset!
 Over alle folk er Herren ophøjet, *
 hans herlighed højt over himlene.

Hvem er som Herren, vor Gud, †
 som rejste sin trone i det høje *
 og skuer ned i det dybe – i himlene og på jorden –

som rejser den ringe af støvet, *
 løfter den fattige op af skarnet
 og sætter ham mellem fyrster, *
 imellem folkets fyrster,
 han, som lader barnløs hustru *
 sidde som lykkelig barnemoder!

Ant. 1 Han oplod * sin mund i bøn, og Herren opfyldte ham
 med forstands Ånd.

Ant. 2 Herren * gav ham skjulte skatte og glemte rigdomme.

Salme 146

Pris Herren, min sjæl! †
 Jeg vil prise Herren hele mit liv, *
 lovsynges min Gud så længe jeg lever.

Sæt ikke jeres lid til fyrster, *
 til et menneskebarn, der ikke kan hjælpe!
 Hans ånd går bort, han bliver til jord igen, *
 hans råd er bristet samme dag.

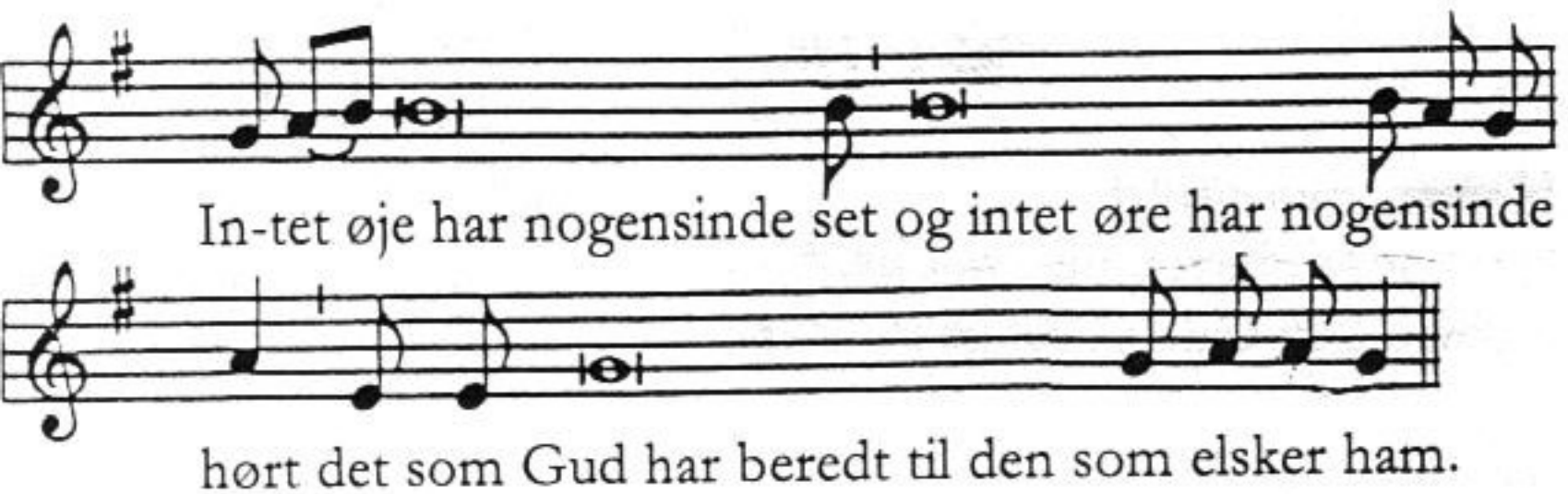
Salig den, hvis hjælp er Jakobs Gud, *
 hvis håb står til Herren hans Gud,
 som skabte himmel og jord, *
 havet og alt, hvad de rummer,
 som evigt bevarer sin trofasthed †
 og skaffer de undertrykte ret, *
 som giver de sultne brød!

Herren løser de fangne, *
 Herren åbner de blindes øjne,
 Herren rejser de bøjede, *
 Herren elsker de retfærdige,
 Herren vogter de fremmede, †
 opholder faderløse og enker, *
 men gudløses vej gør han kroget.

Herren er konge for evigt, *
 din Gud, o Sion, fra slægt til slægt.

Ant. 2 Herren * gav ham skjulte skatte og glemte rigdomme.

Ant. til Canticum

In-tet øje har nogensinde set og intet øre har nogensinde
 hørt det som Gud har beredt til den som elsker ham.

Canticum

Jfr. Åb. 4,11;5,9.10.12

De genløstes lovsang

Værdig er du, vor Herre og Gud, *
 til at få æren og prisen og magten;
 thi du har skabt alle ting, *
 og de blev til og blev skabt, fordi det var din vilje.

Værdig er du til at tage bogrullen *
 og bryde dens segl,

thi slagtet blev du, †
 og med dit blod har du til Gud købt mennesker *
 af alle stammer og tungemål og folk og folkeslag,
 og du har gjort dem til konger og præster for vor Gud, *
 og de skal herske på jorden.

Værdig er Lammet, det slagtede, †
 til at få kraft og rigdom og visdom *
 og styrke og pris og ære og lov!

Kort læsning

Ef. 3,15-19

Derfor bøjer jeg mine knæ for Faderen, efter hvem hvert fædrenehus i himlene og på jorden har navn, og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås.

Responsorium

R. Gud som sagde: Lys skal ly- se frem af

mørket, + han har la-det lys op- stå

i vore hjer-ter. *V.* For at kundskaben om Guds

herlighed, som stråler frem i Kristi å - syn skal

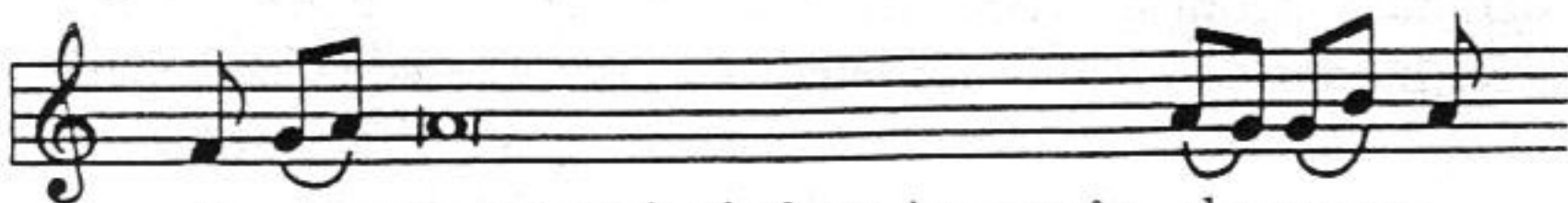

kun-ne sprede sit lys. + han har... V. Ære være

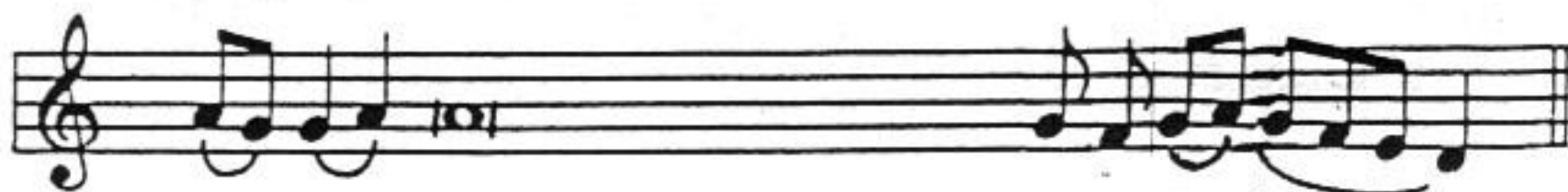

Faderen og Sønnen og Hel - lig-ånd - en.

Magnificat antifon

Jeg søg-te visdom i min bøn, jeg opnåe - de me-get

lærdom, og forbedredes mere og mere der-i.

Forbønner

Lad os bede til Kristus, vor Frelser, som indgød i den hellige Johannes, vor Fader, at følge ham, og som opløftede ham til kontemplationens højder:

R. Ære være dig i evighed.

Kristus, vor Gud, du som underviste din tjener Johannes om korsets visdom,
- tænd din kærligheds ild i dem, som du har betroet læreembedet i din kirke.

Kristus, du usvigelige lys, som i troens nat åbenbarer dig selv for de fattige i ånden,
 - vis dit åsyn for alle de fattige, som ærligt søger dig midt i denne verdens mørke.

Kristus, vor eneste lærer, du som afslører dine højeste hemmeligheder for dem, som elsker og søger dig,
 - forlen os, som du har kaldet til Karmel, at lære din kærlighed at kende, som vidt overtræffer al kundskab.

Kristus, du Guds fuldkomne afbillede, som åbenbarer alle den evige kærligheds mysterier for os,
 - omdan os ved din Ånd til dit afbillede, fra herlighed til herlighed.

Kristus, du som troner i himlen blandt dine helgener,
 - forlen evig hvile og fred i din herlighed til vore afdøde brødre og søstre.

Fadervor

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved din Søn...

Læsningernes tidebøn med Vigilie

Hymne: valgfri

Ant. 1 Gud * forudbestemte os til at blive hans Søns
afbilleder, ham lig.

Salme 16

For mig findes der intet godt, bortset fra dig

Gud gjorde en ende på dødens veer og lod ham opstå (Apg. 2,24)

Vogt mig, Gud, thi jeg lider på dig! †
Jeg siger til Herren: "Du er min Herre; *
mit gode er du alene.

De hellige, som er i landet, *
hvem al min hu står til, de er de herlige."
De, som løber efter fremmede guder, *
rammes af mange kvaler;
Deres blodofre vil jeg ikke udgyde, *
ej tage deres navn på mine læber.

Herren er min tilmålte del og mit bæger. *
Du holder i hævd min arvelod.
Snorene faldt mig på liflige steder, *
ja, der tilfaldt mig en dejlig arvelod.
Jeg vil prise Herren, der gav mig indsigt, *
mine nyrer maner mig, endog om natten.
Jeg har altid Herren for øje, *
han er ved min højre, jeg rokkes ikke.
Derfor glædes mit hjerte, min ære jubler, *
endogså mit kød skal bo i tryghed.

Thi du giver ikke min sjæl til dødsriget, *
 lader ikke din hellige skue graven.
 Du lærer mig livets veje, †
 man mættes af glæde for dit åsyn, *
 livsalighed er i din højre for evigt.

Ant. 1 Gud * forudbestemte os til at blive hans Søns
 afbilleder, ham lig.

Ant. 2 Det eneste, * jeg ville vide af, mens jeg var hos jer, det
 var Jesus Kristus, den korsfæstede Kristus.

Salme 34

Herren er de retfærdiges hjælp

I har smagt, at Herren er god (1. Pet. 2,3)

I

Jeg vil love Herren til hver en tid, *
 hans pris skal stadig fylde min mund;
 min sjæl skal rose sig af Herren, *
 de ydmyge skal høre det og glæde sig.
 Hylder Herren i fællig med mig, *
 lad os sammen ophøje hans navn!

Jeg søgte Herren, og han svarede mig *
 og friede mig fra alle mine rædsler.
 Se hen til ham og strål af glæde, *
 jeres åsyn skal ikke beskæmmes.

Her er en arm, der råbte, †
 og Herren hørte, *
 af al hans trængsel frelste han ham.

Herrens engel slår lejr om dem, der frygter ham, *
og frier dem.

Smag og se, at Herren er god, *
salig den mand, der lider på ham!
Frygter Herren, I hans hellige, *
thi de, der frygter ham, mangler intet.
Unge løver lider nød og sulter, *
men de, der søger Herren, dem fattes intet godt.

Ant. 2 Det eneste, * jeg ville vide af, mens jeg var hos jer, det
var Jesus Kristus, den korsfæstede Kristus.

Ant. 3 At leve, * det er for mig Kristus, og at dø en vinding.

II

Kom hid, børnlille, og hør på mig, *
jeg vil lære jer Herrens frygt.
Om nogen attrår liv *
og ønsker sig dage for at skue lykke,

så va'r din tunge for ondt, *
dine læber fra at tale svig;
hold dig fra ondt og øv godt, *
søg fred og jag derefter.

Mod dem, der gør ondt, er Herrens åsyn *
for at slette deres minde af jorden;
på retfærdige hviler hans øjne, *
hans øren hører deres råk;
når de skriger, hører Herren *
og frier dem af al deres trængsel.
Herren er nær hos dem, hvis hjerte er knust, *
han frelser dem, hvis ånd er brudt.

Den retfærdiges lidelser er mange, *
 men Herren frier ham af dem alle;
 han vogter alle hans ledemod, *
 ikke et eneste brydes.

Ulykke bringer de gudløse død, *
 og bøde skal de, der hader retfærdige.
 Herren forløser sine tjeneres sjæl, *
 og ingen, der lider på ham, skal bøde.

Ant. 3 At leve, * det er for mig Kristus, og at dø en vinding.

V. I dig, Herre, er livets kilde
R. og i dit lys skuer vi lys.

Første læsning

Kol. 1,12-29

Tak med glæde vor Fader, som har gjort jer delige til at få del i de helliges arv i lyset. Han friede os ud af mørkets magt og flyttede os over i sin elskede søns rige; i ham har vi forløsningen, syndernes forladelse. Han er den usynlige Guds billede, al skabnings førstefødte. I ham blev alting skabt i himlene og på jorden, det synlige og det usynlige, troner og herskere, magter og myndigheder. Ved ham og til ham er alting skabt. Han er forud for alt, og alt består ved ham. Han er hoved for legemet, kirken. Han er begyndelsen, den førstefødte af de døde, for at han i alle ting skulle være den første. For i ham besluttede hele guddomsfylden at tage bolig og ved ham at forsones alt med sig, på jorden som i himlene, ved at stifte fred ved hans blod på korset.

Også jer, som før var fremmede og fjendske af sind med jeres onde gerninger, har Gud nu forsonet med sig ved Kristi legemlige død, for at føre jer frem som hellige og lydefrie og uangribelige for sit ansigt, hvis I da forbliver grundfæstede og faste i troen uden at lade jer rokke fra håbet i det evangelium, I

har hørt, det som er blevet prædikedet for al skabningen under himlen, og som jeg, Paulus, er blevet tjener for.

Nu glæder jeg mig over det, jeg må lide for jer; og hvad der mangler af Kristi trængsler, udfylder jeg med min egen krop for hans legeme, som er kirken. Den er jeg blevet tjener for i kraft af det hverv, Gud har givet mig med henblik på jer: fuldt ud at forkynde Guds ord, den hemmelighed, som har været skjult for alle tider og slægter, men som nu er blevet åbenbaret for hans hellige; for dem ville Gud kundgøre, hvor rig på herlighed for hedningerne denne hemmelighed er: Kristus i jer, herlighedens håb. Ham forkynder vi, og vi formaner enhver og belærer enhver med al visdom for at føre ethvert menneske frem som fuldkomment i Kristus. Det er det, jeg slider og strider for med hans kraft, der virker mægtigt i mig.

Responsorium

R. Dette er min elskede søn, han er min udvalgte.

+ Lyt til ham.

V. Mange gange og på mange måder har Gud i forgangen tid talt til vore fædre gennem profeterne, men nu ved tidens ende har han talt til os gennem sin søn.

+ Lyt til ham.

Anden læsning

Fra "Åndelig sang"

(af Johannes af Korset)

På trods af alle de mysterier og undere, som de hellige kirkelærere har opdaget og som de hellige sjæle har kunnet forstå her på jorden, så mangler størstedelen endnu at blive nedskrevet og i det hele taget forstået, ja, der findes så mange dyb at udforske i Kristus. Han er som en rig grube med en masse krumninger fulde af talløse rigdomme; uanset hvor meget man øser deraf, kommer man aldrig til nogen ende;

endnu mere: hver krumning indeholder her og der nye minegange med nye rigdomme.

Dette fik den hellige Paulus til at sige om Kristus: "I Kristus findes alle visdommens og kundskabens skjulte skatte". Men sjælen kan ikke trænge frem og nå til dem, hvis ikke den, som vi har sagt, først går ind og indtræder i ydre og indre lidelses dyb; det er endvidere nødvendigt, at den fra Gud modtager en mængde nådegaver i sin forstand og sine sanser, og at den i lang tid har egnet sig til åndelige øvelser; disse nådegaver er egentlig af en lavere orden og forberedelser for at kunne nå frem til de høje grotter, som kundskaben om Kristi mysterier er, den allerhøjeste visdom, som man kan opnå her på jorden.

O, bare man dog endelig kunne ophøre med at tro, at det er muligt at nå frem til dybet af Guds visdom og rigdomme uden at trænge igennem alle lidelsers dyb, på alle måder; da ville sjælen finde al glæde og al sin længsel deri. Den sjæl, som virkelig længes efter visdom, længes også virkelig efter at trænge ind i korsets dyb.

Af den grund formaner den hellige Paulus efeserne til ikke at miste modet under prøvelserne og virkelig at være stærke og rodfæstede og godt grundfæstede i kærligheden, så at de, sammen med alle de hellige, kan blive i stand til at fatte bredden og længden, dybet og højden og lære Kristi kærlighed at kende, som vidt overtræffer al kundskab. Da vil de blive opfyldte af hele Guds fylde.

Nu er døren, som giver adgang til disse hans visdoms rigdomme, korset, og en smal dør er det; og det er kun få, der har modtaget et alvorligt ønske om at komme igennem den, på trods af at mange længes efter de glæder, den fører til.

Responsorium

R. Hvad intet øje har set og intet øre har hørt, og intet menneskes hjerte har kunnet tænke.

+ Hvad Gud har beredt til dem, der elsker ham.

V. Men for os har Gud åbenbaret det ved sin Ånd.
+ Hvad Gud har beredt til dem, der elsker ham.

Ant. Kom, * lad os drage op til Herrens bjerg, hvor det behager Gud at bo, der bor kun hans ære og herlighed.

Canticum I

Tob. 13,10-15, 17-19

Tak Herren på rette vis, *
og lovpris evighedernes Konge,
for at hans bolig under glædesråb †
atter kan opføres i dig *
og han i dig kan glæde dem, der lever i fangenskab,
og for at han i dig kan vise kærlighed mod de undertrykte *
fra slægt til slægt evindeligt.

Et lys skal stråle frem, *
skinne til jordens ende.
Mange folkeslag skal komme langvejsfra *
for at ære Herren vor Guds navn,
og de har gaver i hænderne, †
offergaver til Himmels Konge; *
slægt efter slægt skal bringe dig glæde.
Den udvalgte bys navn *
skal bestå i kommende slægter.

Forbandet være alle, der håner dig. *
Forbandet være alle, der river dig ned
og nedbryder dine mure,
alle, der omstyrter dine tårne og sætter ild til dine huse. *
Velsignet til evig tid være alle, som frygter dig!
Glæd dig og fryd dig over de retfærdiges børn, †
thi de skal samles *
og lovprise de retfærdiges Herre.

Salige er de, der elsker dig, †
 salige er de, der glæder sig over din velfærd, *
 salige er alle, der sørger over dig,
 over alle dine trængsler,
 for de skal komme til at glæde sig over dig
 og se al din glæde til evig tid. *
 Min sjæl skal prise Herren, den store konge.
 Jerusalems gader skal dækkes med malakit *
 og sten fra Ofir.
 Jerusalems porte skal genlyde af glædessange, *
 fra alle byens huse lyder:
 ”Halleluja! Lovet være Israels Gud!” *
 Og de velsignede skal prise det hellige navn i al evighed.

Canticum II

Es. 2,2-3

Engang skal det ske, *
 at Herrens tempelbjerg står urokkeligt,
 højere end bjergene, *
 hævet over højene.
 Alle folkene strømmer dertil, *
 talrige folkeslag kommer;
 de siger: ”Lad os drage op til Herrens bjerg, *
 til Jakobs Guds hus,
 så han kan lære os sine veje, *
 og vi kan gå på hans stier.
 For belæringen kommer fra Sion *
 og Herrens ord fra Jerusalem.

Canticum III

Jer. 7,2-7

Hør Herrens ord, hele Juda, *
 alle I, som kommer ind gennem disse porte
 for at tilbede Herren.

Dette siger Hærskarers Herre, Israels Gud: †

Gør jeres færd og jeres gerninger gode; *

så vil jeg lade jer bo på dette sted.

Sæt ikke jeres lid til disse løgneord: *

Her er Herrens tempel, Herrens tempel, Herrens tempel!

Nej, gør jeres færd og jeres gerninger gode: *

I skal dømme retfærdigt mand og mand imellem.

I må ikke undertrykke den fremmede,

den faderløse og enken, *

I må ikke udgyde uskyldigt blod på dette sted,

I må ikke følge andre guder til ulykke for jer selv! †

Så vil jeg lade jer bo på dette sted fra evighed til evighed *

i det land, jeg gav jeres fædre.

Ant. Kom, * lad os drage op til Herrens bjerg, hvor det behager Gud at bo, der bor kun hans ære og herlighed.

Evangelium

Joh. 12,35-36a, 44b-50

På den tid sagde Jesus: "Endnu en kort tid er lyset hos jer. I skal vandre, mens I har lyset, for at ikke mørket skal få bugt med jer. Og den, der vandrer i mørket, ved ikke, hvor han går hen. Tro på lyset, mens I har lyset, så I kan blive lysets børn! Den, som tror på mig, tror ikke på mig, men på ham, som har sendt mig; og den, som ser mig, ser den, som har sendt mig. Som lys er jeg kommen til verden, for at enhver, som tror på mig, ikke skal blive i mørket. Og hvis nogen hører mine ord og ikke overholder dem, så dømmer jeg ham ikke; thi jeg er ikke kommet for at dømme verden, men for at frelse verden. Den der ringeagter mig og ikke tager imod mine ord, har sin dommer: det ord, som jeg har talt, det skal dømme ham på den yderste dag. Thi jeg har ikke talt af mig selv; men Faderen, som har sendt mig, han har givet mig befaling om, hvad jeg skal sige, og hvad jeg skal tale; og jeg ved, at hans befaling er evigt liv. Derfor, hvad jeg taler, taler jeg således, som Faderen har sagt mig.

Johannes af Korset

*Te Deum**Bøn*

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved din Søn...

Indledning af dagen

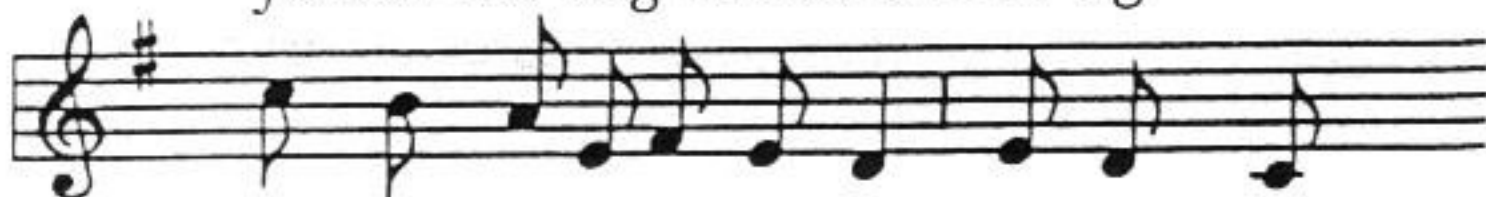
Kom lad os tilbede Jesus Kristus, Fa-de-rens

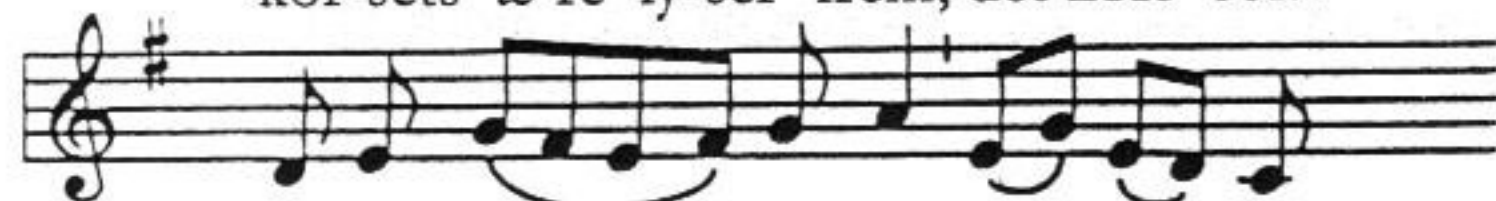
e-ne-ste Ord.

*Laudes**Hymne*

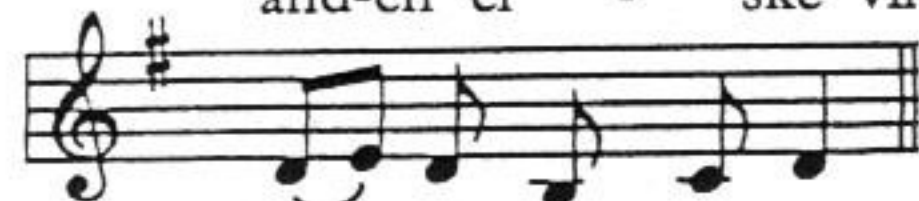
Jo-han-nes' dag vi kom-mer til og

kor-sets æ-re ly-ser frem, det kors som

ånd-en el - ske vil og sta-dig

bæ - re i sit kød.

Ej prøvelser og gøglespil,
 ej hunger, fængsel, piskeslag
 kan slukke tørst, som er hans del;
 af længslen brænder den end mer'.

Her søger han for møjen løn,
 her søger han sin trøst, sin fryd.
 "Korsfæstet med dig" er min bøn,
 jeg må da blive Kristus lig.

Fortrolig med sand mystisk nat
 i natten herligt lys han ser;
 af lyset flammen tager mod,
 lær os at kæmpe mer' og mer'.

Dig Kristus lover himlens kor
 med hjerter viet helt til dig,
 vi iler i Johannes' spor
 til livets sande bryllupsfest. Amen.

Ant. 1 Du er * i sandhed en uudgrundelig Gud, du Israels
 Gud, du frelser.

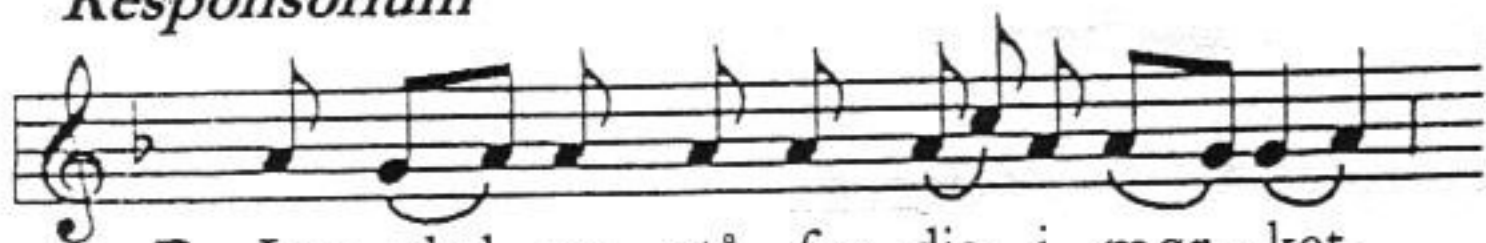
(salmer og cantica fra søndag 1. uge)

Ant. 2 Alt * er jeres, I tilhører Kristus og Kristus tilhører
 Gud.

Ant. 3 Syng * åndelige lovsange af hele jeres hjerte for
 Herren.

*Kort læsning**2. Kor. 3,17-18*

Herren er Ånden, og hvor Herrens ånd er, dér er der frihed. Og alle vi, som med utilsløret ansigt i et spejl skuer Herrens herlighed, forvandles efter det billede, vi skuer, fra herlighed til herlighed, sådan som det sker ved den Herre, som Ånden er.

Responsorium

R. Lys skal op - stå for dig i mør - ket,

+ og din nat vil lig - ne mid-dag-ens lys.

V. Og Her-ren vil op-fyld-e din sjæl med

her-lig-hed. + og din nat... *V.* Æ - re

være Fa-de-ren og Søn-nen og Hel-lig -

Ånd-en. *R.* Lys vil...

Benedictus antifon

Tro på ly-set mens I har ly-set, * så at I kan

bli-ve ly - sets børn.

Forbønner og indvielse af dagen

Lad os påkalde Jesus Kristus, Kirkens hovede og brudgom, som med glæde lader os fejre hans tjener Johannes af Korset:

R. Du, Kristus, er herlighedens konge.

Kristus, du Faderens enbårne Ord, udtalt i evighedens tavshed, og ved tidens fylde modtaget i Jomfruens skød,
- gør os i stand til at høre dine ord i dag i vore hjerters dyb, og at give udtryk for dem i vore gerninger.

Faderens Visdom, du som åbenbarede din uendelige kærlighed ved at komme til os i menneskeskikkelse og dø på korset,
- giv os, som du har genløst ved dit blod, altid at måtte leve i nær forening med dig.

Du, den evige Faders højeste glæde, hvori Gud med velvilje ser på menneskeheden,
- gør os fuldkomne og barmhjertige lige som vor himmelske Fader.

Du førstefødte af hele skabningen, hvorved Faderen i sin godhed har oprettet og genoprettet alt,
- lad os i dag hæve os over alt det synlige til din usynlige skønhed.

*Fadervor**Bøn*

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved din Søn...

Terts

Ant. Hvis nogen * vil følge i mit spor, skal han fornægte sig selv, tage sit kors op og følge mig.

*Kort læsning**Ef. 4,23-24*

Se til, at I fornyes i sind og ånd og ifører jer det nye menneske, skabt i Guds billede, med sandhedens retfærdighed og fromhed.

V. Skab i mig, Gud, et rent hjerte

R. og giv mig på ny en frimodig ånd.

Sext

Ant. Den, * som vil komme til Gud, må tro, thi den retfærdige skal leve ved at han tror.

*Kort læsning**Rom. 5,1-2*

Da vi nu er blevet gjort retfærdige af tro, har vi fred med Gud ved vor Herre Jesus Kristus. Ved ham har vi i troen fået adgang til den nåde, som vi står i, og vi er stolte af håbet om Guds herlighed.

V. Jeg lever i troen på Guds Søn

R. som har elsket mig og ofret sig for mig.

Non

Ant. Gennem * stilhed og tillid bliver I stærke.

*Kort læsning**Rom. 8,24-25*

Til det håb er vi frelst! Men et håb, som man ser opfyldt, er ikke noget håb; for hvem håber på det, man kan se? Men håber vi på det, vi ikke ser, venter vi på det med udholdenhed.

V. Herren er god mod dem, som venter på ham,

R. mod den sjæl, som søger ham.

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at vi siden må skue din evige herlighed. Ved din Søn...

*Anden Vesper**Hymne*

Gud-dom-mens å - syn får du, fa-der, sku-e,
 øm - hed og læng - sel i dit hjer-te rå-de,
 du som så el-sker, Gud vil dig be - nå - de,
 kærligheds vidne.

Jomfru'lig er du, bod med glæde øver,
 mystiske højder frit du gennemstrejfer,
 godhedens veje lære os du prøver,
 trofaste lærer.

Ofte med Kristus og hans Moder rene
 kan du i høje tale dig forene
 så dine skrifter end for slægter sene
 stråler i visdom.

Du viser kærlighedens klare lue
 at imod Karmels høje bjergtop drage,
 for os besvares dunkle nattens spørgsmål,
 bibelord tolket.

Faderen, Ånden giver lys og gaver,
 Livets Bog er blevet åbnet af Lammet
 for dig i himlen. Gud som skænker livet
 være al ære. Amen.

Ant. 1 Så stor * er Guds kærlighed til os, at han gjorde os
 levende med Kristus.

Salme 15

Herre, hvem kan gæste dit telt, *
 hvem kan bo på dit hellige bjerg?

Den, som vandrer fuldkomment og øver ret, *
 taler sandhed af sit hjerte,
 Ikke bagtaler med sin tunge, †
 ikke volder sin næste ondt *
 og ej bringer skam over ven,

som agter den forkastede ringe, *
 men ærer dem, der frygter Herren,
 ej bryder ed, han svor til egen skade, †
 ej låner penge ud mod åger *
 og ej tager gave mod skyldfri.

Hvem således gør, *
 skal aldrig rokkes.

Ant. 1 Så stor * er Guds kærlighed til os, at han gjorde os
 levende med Kristus.

Ant. 2 Vi har lært * den kærlighed at kende, som Gud har til
 os, og vi tror på den.

Salme 112

Salig er den, der frygter Herren *
 og ret har lyst til hans lovbud!
 Hans æt bliver mægtig på jorden, *
 den oprigtiges slægt skal velsignes;
 velstand og rigdom er i hans hus, *
 hans retfærdighed varer evindeligt.

For den oprigtige oprinder lys i mørket; *
 han er mild, barmhjertig og retfærdig.
 Salig den, der ynkes og låner ud *
 og styrer sine sager med retfærd;
 thi han rokkes aldrig i evighed, *
 den retfærdige ihukømmes for evigt;
 han frygter ikke for onde tidender, *
 hans hjerte er trøstigt i tillid til Herren;
 fast er hans hjerte og uden frygt, *
 han skuer med fryd sine fjender;

til fattige uddeler han rundhåndet, †
 hans retfærdighed varer evindeligt; *
 med ære løfter hans horn sig.

Den gudløse ser det og græmmes, †
 skærer tænder og går til grunde; *
 de gudløses attrå bliver til intet.

Ant. 2 Vi har lært * den kærlighed at kende, som Gud har til os, og vi tror på den.

Antifon til Canticum

Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter, gennem

Hel - lig - Ånden som er givet til os.

Canticum

Ef. 1,3-10

Lovet være Gud, vor Herres Jesu Kristi Fader, †
 som i Kristus har velsignet os *
 med al den himmelske verdens åndelige velsignelse.

Thi før verdens grundvold blev lagt, †
 har han udvalgt os i ham *
 til at være hellige og uden dadel for hans åsyn,
 og han har i sin kærlighed forudbestemt os †
 til barnekår hos sig ved Jesus Kristus, *
 ifølge sin egen viljesbeslutning,
 til lov og pris for sin nådes herlighed, *
 som han skænkede os i den elskede.

I ham har vi forløsning ved hans blod, *
 syndernes forladelse, så rig som Guds nåde er.
 Den gav han os i overstrømmende fylde *
 tillige med al visdom og forstand,

Da han kundgjorde os sin viljes hemmelighed *
 ifølge den beslutning, som han have fattet hos sig selv,
 om den frelsesplan: †
 i tidernes fylde at sammenfatte alt i Kristus, *
 både det himmelske og det jordiske.

*Læsning**1.Kor. 13,8-10, 12; 14,1a*

Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. For vi erkender stykkevis, og vi profeterer stykkevis, men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forgå.

Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud. Jag efter kærligheden.

Responsorium

R. Kærlig-hed er stærk som dø - den + dens glød er som

ild-ens glød, en Her - rens lu-e er den.

V. Hvem skal kun-ne skil-le os fra Kri-sti kær-lig-hed.

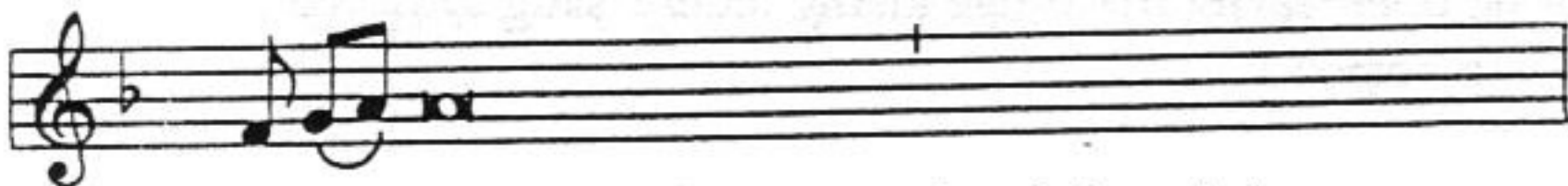
Johannes af Korset

+ Dens glød... *V.* Æ-re væ-re Faderen og Søn-nen og

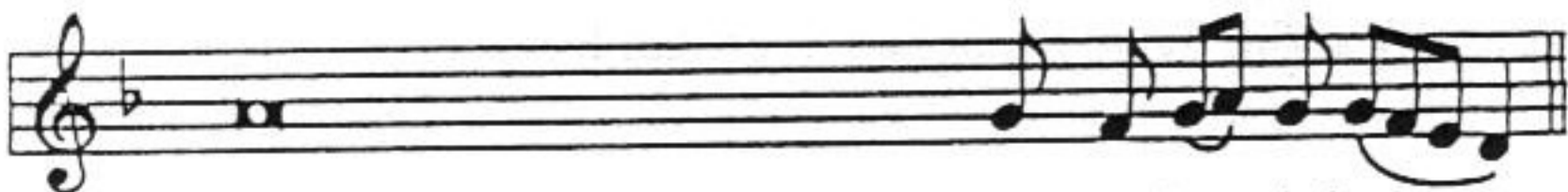
Hel - lig - ånd - en. *R.* Kær-lig-hed...

Magnificat antifon

Fa-der, jeg vil, at hvor jeg er, der skal også de som

du har givet mig væ-re hos mig, må den kærlighed som

du har elsket mig med, være i dem og jeg i dem.

Forbønner

Lad os påkalde Gud, vor Fader, som ved Jesus Kristus har givet os sin Ånd og kaldet os til at vidne om hans kærlighed:

R. Hør os, Herre, på den hellige Johannes' forbøn.

Herre, giv din Kirke den levende tro, som skal føre alle mennesker til at søge dig,
- og lede dem til inderlig forening med dig.

Giv alle dem, som trofast søger dig, et himmelsk håb,
- der opnår så meget, som det håber på.

Udgyd din kærlighed over os,
- så at vi må sprede kærlighed hvor den ikke findes.

Giv, at alle karmeliter følger deres Moder, Jomfru Maria,
således,
- at de altid trofast modsvarer Helligåndens inspirationer.

Forlen den endelige renselse til vore afdøde brødre og søstre,
- så at de uden tøven må synge kærlighedens sang sammen
med dine helgen.

Fadervor

Bøn

Fader, i den hellige præst Johannes viste du, hvad det vil sige at
fornægte sig selv og elske korset. Lær os at leve som han, så at
vi siden må skue din evige herlighed. Ved din Søn...